

תת"ע 4907/02/14 - מדינת ישראל נגד אליהו פישר

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תתע"א 4907-02-14 מדינת ישראל נ' פישר
תיק חיצוני: 12200659725

בפני	השופט אבישי קאופמן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אליהו פישר

גזר דין

הנאשם הורשע בעבירה של נהיגה בשיכרות כאשר רמת האלכוהול באוויר נשוף של הנאשם עמדה על 785 מיקרו גרם (לעומת רמה של 240 מיקרוגרם שנקבעה כמותרת בחוק, ורמה של 290 שהתקבלה כמותרת בפסיקה).

המאשימה הציגה את דוח בדיקת המאפיינים שנערכה לנאשם וממנו עולה כי מדובר במי שהיה תחת השפעה ברורה של אלכוהול וביקשה כי אטיל עליו עונש של מאסר, פסילה ממושכת ועונשים נלווים.

ב"כ הנאשם טען בעל פה והגיש טיעון בכתב בו תיאר את מצבו האישי של הנאשם ונסיבותיו וביקש להקל עימו ואף לחרוג לקולא מהעונש המינימלי שנקבע בחוק.

החוק קובע תקופת פסילה מינימלית בת 24 חודשים על מי שהורשע בנהיגה בשכרות. כבר נקבע לא אחת, כי יש צורך בנימוק של ממש כדי לסטות כלפי מטה מהעונש המינימלי. אין די בנסיבות הרגילות של עבר שאינו מכביד, הודאה, או רמת אלכוהול שאינה גבוהה בהרבה מהמותר. אם נאמר אחרת, יצא כי העונש שנקבע בחוק יהפוך לעונש המקובל, ואין זו מטרת המחוקק בקביעת עונש מינימלי.

במקרה דנן, הנסיבות בוודאי שאינן מצדיקות סטייה לקולא, אלא דווקא לחומרה. רמת האלכוהול שנמדדה אצל הנאשם הינה יוצאת דופן וכלל הנסיבות מצביעות על השפעת אלכוהול ברורה. אין המדובר, אפוא, במי ששתה אלכוהול במידה "סבירה" שגה לחשוב כי הוא כשיר לנהיגה ונמצא "שיכור על פי חוק", אלא במי ששתה לשוכרה ממש ונמצא נוהג ברכבו כשהוא שיכור לכל דבר ועניין.

הנהיגה היא פעולה מסוכנת המצריכה ריכוז ותשומת לב מלאים מובן כי ששתה אלכוהול בכמות גבוהה, אינו יכול לנהוג באופן זהיר, ולא אחת גרמה התנהגות מעין זו לתאונות דרכים ואף תאונות קשות וקטלניות.

עם זאת, אין להתעלם מהעבודה כי הנאשם מחזיק ברשיון נהיגה מזה כארבעים שנה, ולחובתו 11 הרשעות שאף לא אחת מהן מרמזת על התנהגות מהסוג דנן או על נהיגה מסוכנת אחרת. למעשה מאז שנת 1994 לחובת הנאשם עבירות חנייה או עבירות כהולך רגל בלבד.

בנסיבות אלה, וכאשר הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וקיבל אחריות על מעשיו, אינני סבור כי מדובר בתיק המצדיק עונש מאסר. באשר לתקופת הפסילה, הרי בהתחשב באורכה של הפסילה המינימלית, סבורני כי אין מקום להחמרה משמעותית מעבר לה, וככל שמדובר בעבירה ראשונה של נהיגה בשכרות אין מקום לפסילה ארוכה בהרבה מהעונש המינימלי, גם כאשר רמת האלכוהול גבוהה.

אשר על כן, לאחר ששקלתי את טיעוני אני מטיל על הנאשם את העונשים כדלקמן:

אני דן את הנאשם למאסר של 5 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי הוא, שלא יבצע עבירות בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה (נהיגה תחת השפעה) ופרק שישי לחלק ב' לתקנות התעבורה (בדיקת שיכרות).

אני דן את הנאשם למאסר של חודשיים וזאת על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שלא ינהג בזמן פסילה, עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961.

אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 30 חודשים בניכוי חודש ימי הפסילה המנהלית.

הפסילה תחושב מיום הפקדת רשיון הנהיגה בידי הנאשם בהתאם להחלטה בדבר פסילה עד תום ההליכים שניתנה ביום 21.9.14.

אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים וזאת על תנאי

למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה ויורשע בה.

אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,200 ש"ח או 6 ימי מאסר שישא בנוסף לכל מאסר אחר שהוטל עליו.

הקנס ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מתאריך 1.3.15

על הנאשם לפנות בשעות הקבלה למזכירות לשם קבלת שוברי התשלום.

עמוד 2

אני מורה לנאשם לחתום על התחייבות כספית על סך 3,000 ₪ להמנע מלבצע עבירות בהן הורשע

בתיק זה שנתיים מהיום.

ההתחייבות תיחתם בתוך עשרה ימים. אם לא יחתום, ייאסר הנאשם למשך 14 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתנה היום, 2828 ינואר 2015, בהעדר הנאשם, בא-כוחו עו"ד
אבו חרפה וב"כ המאשימה עו"ד עווידה.